

Verslag van de reis van Maria Baers naar USA (1 april 1948 - 7 mei 1948)

De agenda:

Prendre un contact personnel avec les écoles affiliées à notre Union; assumer comme consultant la représentation de notre Union à la 3e Session de la Commission des Questions Sociales de l'O.N.U. qui se tenait du 5 au 22 avril 1948 à Lake-Success; participer à la 4e Conférence Internationale de Service Social et aux fêtes jubilaires, jumelées avec cette conférence organisée du 17 au 28 avril à Atlantic-City et New-York, tel était le programme que je m'étais donné.

1) Weergave van de publieke 'verantwoording' die (senator) Baers geeft in de Vlaamse pers.

KATHOLIEKE INTERNATIONALE VOOR MAATSCHAPPELIJK DIENSTBEToon DOOR DE UNO ERKEND

Juffr. Senator Baers vertelt over haar reis naar Amerika in Het Volk (krant van de christelijke arbeidersbeweging) van 10 mei 1948.

Vertegenwoordiging in de UNO
Juffr. Baers is naar Amerika getrokken in de eerste plaats om contact te nemen met de UNO als algemene secretaresse van de Katholieke Internationale voor Maatschappelijk Dienstbetoon die sinds 1925 haar zetel heeft te Brussel.

Deze Katholieke Internationale werd in 1945 door de UNO erkend als een consultatief organisme (cat. B). Het kwam er op aan, aldus Juffr. Baers, te bestuderen hoe wij ons recht konden doen gelden en tevens welke plichten wij te vervullen hadden om ons aandeel bij te brengen in de sociale vooruitgang.

Evenals een commissie voor het Palestijnse vraagstuk en voor de Atoomenergie heeft de UNO een commissie opgericht voor Economische en sociale aangelegenheden.

In verschillende subcommissies worden allerlei vraagstukken van maatschappelijke aard bestudeerd. Zo bestaat er een subcommissie voor de Rechten van de Mens, een voor de Rechten van de vrouw, een voor sociale kwesties enz.

Juffr. Baers heeft de werking van deze economische en sociale raad gedurende een tiental dagen gevolgd. Een Amerikaanse dame, Mrs. Drenner, doctor in de sociale wetenschappen, en in de wijsbegeerte zal haar van nu af aan bestendig vertegenwoordigen. Onze katholieke internationale kan in de Uno schoon werk verrichten zo meent Baers, want Mrs. Drenner mag nu al de

vergaderingen die ons interesseren bijwonen. Zij mag er het woord nemen, voorstellen doen, geschreven nota's indienen enz.

VOOR DE VERSPREIDING VAN HET MAATSCHAPPELIJK DIENSTBEToon

In 1946 had de algemene vergadering van de UNO aan de economische en sociale raad opdracht gegeven een programma op te stellen voor de verspreiding van het maatschappelijk dienstbetoon in landen die als minder ontwikkeld aangezien worden, zoals Indië, de Arabische landen, het Verre Oosten en sommige staten van Zuid-Amerika. Dit programma bestaat uit vijf punten:

- 1) Het oprichten van studiecentra of seminaries. In Zuid-Amerika werden aldus in 1947 twee seminaries opgericht die zich speciaal bezig gehouden hebben met de studie over kinderopvoeding. Dit jaar zal men gelijkaardige seminaries oprichten in Libanon voor de Arabische staten en daarna in Indië.
- 2) De UNO stuurt experten die in die minder ontwikkelde landen het maatschappelijk dienstbetoon gaan aanleren.
- 3) Er worden studiebeurzen verleend aan mensen uit die landen die zich in Amerika komen specialiseren.
- 4) Cinema: In Indië bv. werden vier filmen vertoond om de bevolking de meest elementaire gezondheidsleer in beeld voor te stellen. Een van die filmen "The First Steps" (De Eerste Stappen) over kinderopvoeding, bestaat in 8 verschillende talen.
- 5) Allerlei boeken en drukwerken over maatschappelijk dienstbetoon worden naar die landen gezonden.

DE RUSSEN ZIJN LASTIGE KERELS.

De economische en sociale commissie is eveneens bezig met een studie over de opleiding van de maatschappelijk assistenten.

Naar 250 scholen over heel de wereld werden vragenlijsten gestuurd, zowel over de praktische opleiding als over hetgeen men onder sociaal dienstbetoon verstaat.

In Oost-Europa schijnt men de opvatting toegedaan dat alles door sociale wetten dient geregeld te worden en dat de sociale assistenten staatsambtenaren zijn. In Amerika is de actie meer afgericht op individueel dienstbetoon en beschouwt men de taak der sociale assistenten als caritatief. Ten slotte is er onze opvatting die het sociale werk beschouwt in dienst der gemeenschap als bijdrage tot betere inrichting der maatschappij. Deze laatste opvatting schijnt stilaan veld te winnen o.a. in Indië. (onderstreping WV)

Wij vragen nog of er een geest van samenwerking heerst in de economische en sociale raad. Het is beter dan in de Atoomcommissie meent juffr. Baers (....) Volgt een commentaar op de eensgezindheid achter het Ijzeren Gordijn (WV)

EEN COMMISSIE MET 8.000 DEELNEMERS

Tijdens het tweede gedeelte van haar reis heeft juffr. Baers te Atlantic City een badplaats aan de Atlantische Oceaan, het 4de congres bijgewoond van de Internationale Conferentie voor Maatschappelijke Werken. Dit congres werd voorgezeten door de Belgische professor Dr. Sand. Het was eigenlijk ingericht bij gelegenheid van het 75 jarig bestaan van de National Council of Social Services"

"Er was daar heel wat te leren" beweert juffr. Baers. Zo werd mijn aandacht bijzonder getrokken op een rondreizende installatie voor oogheelkunde die van de ene school naar de andere trok om de ogen der kinderen grondig en kosteloos te onderzoeken. Te gelijkertijd werd de 100ste verjaardag gevierd van de "Community Service Society" een werk dat zich vooral bezig houdt met steun aan de armen, iets in de aard van de St. Vincentius à Paulo-vereniging in ons land.

Deze Community Service Society gaf de laatste avond een banket in een der grootste hotels van New York. Meer dan 800 tafels met elk 10 personen werden allen gelijk bediend (...)

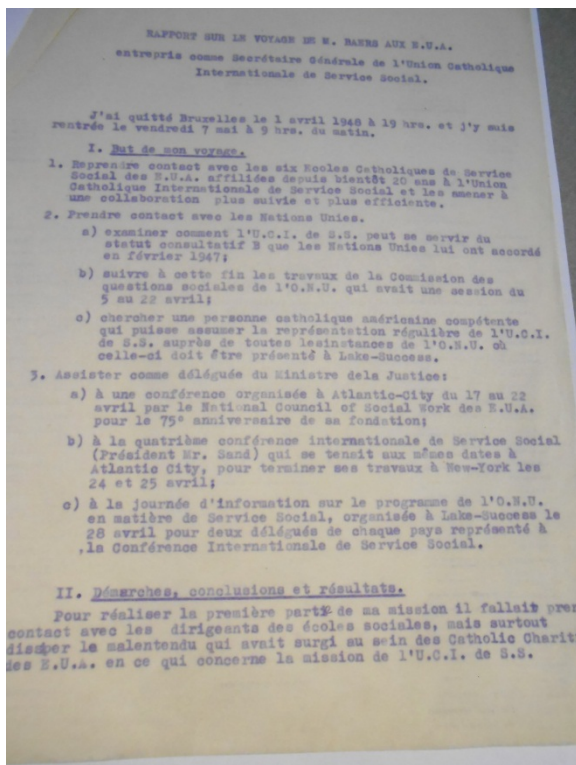
BELGIË GENIET GOEDE FAAM

Ten slotte, zei juffr. Baers, heb ik nauw contact gezocht met de 6 katholieke sociale scholen die bij onze katholieke internationale zijn aangesloten. De eerste van die scholen is gehecht aan de universiteit te Washington, de andere aan universiteiten die bestuurd worden door de paters Jezuïeten en wel te New-York, Boston, St. Louis, San Antonio en Chicago.

Niettegenstaande de zware offers die Amerika voor de vrede heeft gebracht, zo besloot juffr. Baers het verhaal van haar reis, merkt men er zeer weinig gevolgen van de oorlog. Vooral te New York is het leven uiterst weelderig. De wereldinvloed van de Verenigde Staten stijdt met de dag. Vooral Latijns Amerika staat onder invloedsfier, door belegging van Amerikaans kapitaal (...)

België heeft ginder de gunstige reputatie een land te zijn dat zich door zijn werkkraacht zeer vlug na de oorlog heeft hersteld en waarmee men in de handelswereld moet rekening houden. Voor de westerse kultuur bestaat er weinig belangstelling. Wij twijfelen er niet aan dat deze lange Amerikareis van Baers aan onze katholieke sociale werken rijken zal ten goede komen.

2) Elementen uit haar officiële verslag (bedoeld voor de katholieke macht)

Een relevante passage vinden we op pag. 2 waar Baers het contact beschrijft met een Amerikaanse invloedrijke bisschop (secr. gen. van de catholic charities) :

Ik heb hem ervan overtuigd dat ons katholieke sociaal werk en onze opleidingen een vorm zijn van sociale actie en dat de Internationale Katholieke Unie van Maatschappelijk Dienstbetoon iets anders is dan Caritas.

Uit het verdere verslag blijkt hoezeer Baers zich met gemak in de katholieke ‘hoofdkwartieren’ beweegt, tot bij ‘het hoogste gezag’ van de Amerikaanse katholieke kerk op dat moment: Kard. Spellman.

Haar bedoeling is de “Internationale katholieke organisatie van Maatschappelijk Dienstbetoon” als een internationaal beleids- en actieinstrument te laten erkennen. Daarvoor steunt ze op de recente erkenning die ze bij de UNO binnenhaalde. (zie hierboven)

Op de voorlaatste pagina van haar rapport (p.4) geeft ze aan hoezeer ze vreest dat het Amerikaanse sociaal werk te zeer zal evolueren “uniquement comme une technique de l’assistance et de le voir absorber par les Charities au détiement du département de l’action sociale de la N.C.W.C. qui se defend contre cette entreprise”